

ANNETTE KULLENBERG

Vad är det för fel på Michael Jackson?

Annette Kullenberg, författare, journalist, flanör.

Vad är det för fel på Michael Jackson? Utom att han råkar vara en av samtidens största artister.

För en vanlig svensk radhusägare (absolut inget fel på radhus) är dock Jackson inte klok samt – usch! – pedofil.

Men hur vet vi det? Ingen vet någonting. Men så mycket är klart som att det går att tjäna pengar på en stjärna. Även om han åldras. Det går. Om bara viljan finns.

Låt oss säga att du är förälder till en söt tioårig pojke och att du vill tjäna pengar. Nej, inte du. Men det finns såna puckon i USA. De ljar sig med advokater som i sin tur står i nära förbund med satan (min egen teori). Om man verkligen vill tjäna pengar på sin lille tioåring går det. Ifall man skickar honom till Michael Jackson. Ifall man fixar lite teknik. Bandspelare, filmning. Alltid kan det bli något miss-tänkt av ingenting.

I Sverige går det inte att få ut några stora skadestånd, så därför finns inga liknande processer.

Men i USA rör det sig om miljonbelopp eller mer. Pengar som kan komma väl till pass för en hel släkt. Någon måste offras. Och som alla vet är barn försvarslösa.

Det ska fasan vara geni i dessa dagar. I alla fall ska man akta sig för att vara en genial mångsidig konstnär med pop, dans, show som specialitet.

Det är orimligt att förfasa sig över Michael Jackson. Bra mycket bättre att lyssna på hans bästa inspelningar. Se hans bästa videofilmer.

I USA är han förmodligen dömd på förhand och vi i Sverige är – tyvärr – lite amerikaniserade. Eller mycket.

Är det mediernas fel? Eller är det vars och ens eget fel. Kan folk tänka själva eller måste de suga åt sig allt som står i bladen? Är du ett läskpapper? Ja, förlåt att jag frågar.

Jag kan gå med på att Jackson är lite smågalen. Kan man vara kreativ utan att vara galen? Det kanske lyckas. Men galenskap hjälper till.

Att bara vara lite vanvettig och gå ut i månskenet och tjuta med vargarna räknas dock inte. Vem kan sälja på det? Bäst är att sexa till det hela. Pedofiler säljer, i alla fall om de är superkända. Vem bryr sig om misshandel? Det är för vanligt. Liksom. Angående kreativitet finns det nya rön numera som visar att en kreativ hjärna visar samma symtom som en mentalsjuk människas hjärna.

Ska man tro på såna rön? Alla människor, nästan, drabbas av depressioner. Även om de kallar det för nåt annat. Typ – ska vi gå

ut och ta oss en jävul. Det har varit lite mycket, va. Om ni fattar. Det kan vara en depression, men vem säger det? Den deprimerade? Hans bästa kompis. Inte en jävul säger nåt. Utan man tar det som influensa. Det går över. Du behöver lugna ner dig, grabben.

Vilka är deprimerade och därmed kreativa? Är det artister? Eller är det så att de som är intagna för vård (mentala problem) är kreativa?

En läkare som heter Ruth Richards vid Harvard University är berömd för en studie hon gjorde på mentalpatienter. De var mer kreativa än en normalgrupp. Men konstigare än detta faktum är att den sjukes släktingar, som alltså ej var sjuka, var mer kreativa än en normalgrupp.

Så det skulle sitta i generna då.

Så snart jag läser såna där studier blir jag skeptisk. Vad är en gen? Var exakt sitter den? Om man klättrat upp i ett träd som liten och ramlat ner så kanske en del gener dött sotdöden.

Jag som gillar ord kommer på en del begrepp som inte används så ofta. Inte nu-

mera. Bisarr. Excentrisk. Absurd. Det är vanliga ord som går att förstå. Inte bokstavskombinationer. ADHI.

Finns det? Förr var det vänstern som hade sånt för sig: Kfml. SKP. Kommunist – vad var det för fel på själva ordet?

Vem man är släkt med – spelar det nån roll? Säg nej är ni hyggliga. Vill inte gärna berätta om alla galningar jag bevisligen är släkt med. De kallades förr saker som säregna, lite egna, lite för sig.

Det var vad man sa. Inte så hårt. Familjens svarta får. Lite småkul. Jag tycker om vanliga ord som alla kan förstå. Samtidigt som jag inser att varje yrke måste ha en egen terminologi.

Men nu talar vi om till vardags.

En sak vill jag säga om detta med kreativitet: att den frodas mer i familjer där man slipper höra att man är värdelös.

Å andra sidan. Michael Jackson var en sån där plågad barnstjärna. Han fick stryk. Det har många fått. Ändå blev han en av de bästa. Och nu går han kanske under.

Sorgligt. Eftersom det just är kreativitet som är den stora bristvaran.

Det har inte så mycket med s k intelligens att göra. Kanske mer med skyddslöshet.

Frihet är det bästa ting ... Det är vad jag tror. Tid, total frihet. Som en fågel har om våren. Det är väl just det som leder till en mängd galenskaper, idéer alltså.

Jag antar att det var vad Michael Jackson intuitivt kände. Men nu är han fången. På långt avstånd, där vi alla befinner oss, är det som att se en märklig varelse snärjas och strypas.

Vad har jag med honom att göra, tänker du kanske. Mer än du tror, skulle jag säga.

Han är svår att förstå sig på, även som artist. Nu kämpar han för sitt liv, precis som du och jag. Fastän du och jag. Vi märks inte så mycket.

Annette Kullenberg